

Buczko János temetési szertartásán Zsidai Emil igazgató által mondott nekrológ:

Kedves János!

A volt diáktársak és munkatársak nevében búcsúzom Tőled, azok nevében is, akiket nem ismerek, mint a debreceni MEDIKOR és az ORKI, az Országos Kórháztechnikai Intézet dolgozói, ahol az utolsó 16 dolgos évemben munkálkodtál.

Akkor ismertelek meg, amikor egy dél-magyarországi város – akkor még megyeszékhely – 8 osztályos patinás gimnáziumából az V. osztályba Törökszentmiklóásra kerültem. Át szerettem volna jelentkezni abba a cserkészcsapatba, amelynek Te is tagja voltál, de az elbocsátó levelet nem tudtam senkinek átadni, mert a bolsevik diktatúra 1948 nyarán megszüntette Magyarországon a cserkészetet.

A törökszentmiklósi gimnáziumban több kiváló tanár tanított bennünket, így az 1952-es érettségi után többen jutottunk be a debreceni egyetemre, ahol Te a „miklósi csapat” központi egyénisége voltál.

A tanulás mellett sokat sportoltunk, túráztunk a magyar hegyekben. Együtt jártuk az általad nagyon kedvelt Zempléni hegységben, majd 1956 nyarán – már friss diplomásként – együtt másztuk meg a Magas Tátra 2632 méteres Lomnici csúcsát. később is összetalálkoztunk időnként a Mátrában, vagy a Bükkben.

1957 elejétől már a karcagi gimnáziumban tanítottál fizikát és matematikát, ahova 1958-ban engemet is áthívtál a szomszéd bihari város gimnáziumából a kémia és fizika tanítására.

Két és fél évig albréletben a szobatársad voltam. A magyar mondás szerint „lakva ismerni meg az embert”. Én Téged nagyon jó embernek ismertelek meg. A Tisztelendő úr Téged a beszédében jó magyar embernek nevezett, ehhez még hozzátenném: Te igaz magyar ember voltál!

Életünk szép időszaka volt a karcagi. Itt ismerted meg feleségedet, ekkor tanultál levelező oktatásban a műegyetem villamosmérnöki karán, amellyel megalapoztad későbbi hívatásodat.

Gimnáziumi osztályunk – a szervezőknek is hála – a találkozóinkon , aki csak élt, szinte mindig teljes létszámmal megjelent. Az 50 éves találkozóinkon határoztuk el, hogy ezután minden évben összejövünk. Ezt messze túlteljesítettük, mert a Budai hegyekben Pisti barátunknál évente többször is megjelentünk. Te ezeken a találkozásokon is a leglelkesebb résztvevők egyike voltál.

Kedves János! Szeretném, ha mindannyiunk emlékezetében úgy maradnál meg, mint az enyémben.

Nyugodj békében!

"A múltba visszanézve valami fáj,
valakit keresünk, aki nincs már.
Nélküled szomorú az élet,
és még most sem hiszünk el,
hogy többé nem látunk Téged."

Az igaz ember eltávozik, de a fénye megmarad.
Megrendült szívvel, de a sors akaratát elfogadva – tudatjuk, hogy drága férjem, édesapánk, nagyapánk és rokonunk - egykori tanárunk, kollégánk és jó barátunk

Buczkó János

középiskolai tanár – fizikus - elektromérnök

életének 82. évében,
2015. július 31-én elhunyt.

Szeretett halottunk temetése és búcsúztatása 2015. augusztus 19-én 11 órakor lesz a Debreceni Köztemető 2-es számú ravatalozóterméből római katolikus szertartás szerint.

Drága emléke örökké szívünkben él!
Csak az hal meg, akit elfelednek!

Lakcím: 4028 Debrecen, Gvadányi u. 19. 70-5059777

A gyászoló család